

Afscheid in stijl van Scherjon

Wie klompen had, deed ze maandag aan naar de uitvaart van Eelke Scherjon. Hij lag opgebaard in een door hem uitgeholde stam.

Zijn vrouw, zoons, broer en een medewerker tillen de wilgenstam met daarin het lichaam van Eelke Scherjon van het museum naar de tent.

FOTO LC/NIELS WESTRA

STEF ALTENA

Bij zijn uitvaart moest en zou er een grote feesttent komen in de tuin van zijn klompenmakerij. Die had er ook gestaan tijdens het huwelijksfeest met zijn vrouw Marie en ook bij hun 25-jarig jubileum. „Ik ha in skitterend leven hân. Dat mei fierd wurde. Meitsje der gjin tryste boel fan”, had Eelke Scherjon gezegd.

En zo roffelden honderden paar klompen – uiteraard vooral veel bruine Skerjonsjes – op een natte maandagmiddag in februari op de houten vloer van een partytent in Noardburgum.

Even leek Scherjon nog verleniging te krijgen. „Miskien sjoch ik de sweltsjes noch werom kommen”, zei hij deze winter tegen zijn vrouw Marie, op zijn ziekbed in het UMCG in Groningen. Het mocht niet zo zijn. Vorige week overleed hij aan de gevolgen van kanker, 56 jaar oud. Zijn afscheid regisseerde Scherjon zelf, samen met zijn vrouw en vier kinderen. Hij lag opgebaard in een door hem uitgeholde stam van een wilg, afkomstig uit de tuin.

Zondag en maandag kwamen honderden klanten, kennissen, vrienden en familieleden naar zijn museum om hem een laatste eer te bewijzen.

Meitsje der gjin tryste boel fan

„Ik wol hjir bliuwe”, had hij gezegd voor zijn dood. Zijn as wordt begraven in de grond onder de lier waar hij vanachter zijn lint-zaak in de werkplaats op uitkeek.

Eelke Scherjon werd een bekende Fries dankzij zijn klompen-

makerij annex –museum. Hij was de vijfde generatie van zijn familie die dit ambacht vervulde. Vijf maal won hij de ‘Zilveren Klomp’ voor beste klompenmaker van Nederland. Zijn zoon Jilles (22) zet de klompenfabriek nu voort.

Scherjon was een man van vele passies – schaatsen, folkmuziek, de natuur, aaisykjen – maar zijn favoriete gespreksonderwerp tijdens het werk en daarbuiten was het fierljeppen. Als junior werd hij Fries kampioen, maar als volwassen springer viel hij niet zo vaak in de prijzen.

Hij heette een publieksspringer te zijn, iemand die de toeschouwers vermaakte met spec-

taculaire sprongen. „In dribbel en dan fuort mei de skine tsjin de stok oan”, omschreef Hannes Scherjon de stijl van zijn vader, die hij niet heit maar Eelke noemde.

De Noardburgumer met de karakteristieke snor richtte mede de Ljeppersklup Burgum op en hij coachte Hannes naar talrijke overwinningen. Hij wordt herinnerd als een markante man met humor en oprechtheid. Een karakterman. Als jeugdtrainer was het hem niet per se om de stijl te doen, het genieten stond voorop. Hannes: „It gong him om de glundering yn de eagen fan dy jonkjes. Sa wie Eelke.”